

s'havia estès a Anguilla a partir del 26 de març de 1987.

20. En el moment de l'adhesió, el Govern de França va declarar el que se segueix respecte de les declaracions fetes pels estats següents:

Burundi (en el moment de l'adhesió):
"França emet una objecció a la declaració feta per Burundi el 17 de desembre de 1980 que limitava l'aplicació de les disposicions de l'article 2, apartat 2 i de l'article 6, apartat 1."

Iraq (en el moment de l'adhesió):
"França contesta la interpretació feta per l'Iraq el 28 de febrer de 1978 segons la qual la resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides a què s'adjunta el Conveni esmentat hauria de considerar-se una part integrant del Conveni i emet una objecció a la reserva de l'Iraq relativa a l'article 1, apartat 1 del Conveni esmentat."

Declaració del Principat d'Andorra de conformitat amb l'article 1.1.a) del Conveni sobre la prevenció i el càstig de delictes contra persones objecte de protecció internacional, inclosos els agents diplomàtics, fet a Nova York el 14 de setembre de 1973

"De conformitat amb l'article 1.1.a) d'aquest Conveni, el Principat d'Andorra declara que d'acord amb l'article 43 de la Constitució d'Andorra, i amb la tradició iniciada amb els Pareatges de l'any 1278, els caps d'estat d'Andorra són, de forma conjunta i indivisa, els seus coprínceps. Aquests coprínceps són, a títol personal i exclusiu, el bisbe d'Urgell i el president de la República Francesa."

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'abril del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni per a la repressió de l'apodera-

ment il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del fenomen terrorista.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els convenis i protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides va establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, entre els quals es troba el Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970. Aquest conveni va ser adoptat en el marc de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, de la qual Andorra és estat membre des del 25 de febrer del 2001.

El Conveni penalitza la comissió en qualsevol grau de participació de l'apoderament il·lícit d'aeronaus i estableix la competència judicial dels estats implicats. A més, insta els estats a jutjar i castigar els acusats o, quan això no sigui possible, extradir-los al país amb jurisdicció que així ho sol·liciti.

Adherint-se a aquest Conveni, Andorra se suma a més de 170 països membres de Nacions Unides que ja en són part, fa pàl·les el seu compromís en la lluita contra el atac contra la seguretat de l'aviació civil internacional, de la qual els andorrans cada cop gaudeixen més en els seus viatges a l'estranger, i evita la possibilitat d'esdevenir un territori d'empara.

Malgrat que Andorra no tingui cap aeroport en el seu territori ni compti amb avions comercials, sí que disposa d'heliports i diferents zones d'helisuperfícies. A més, el contingut del Conveni també li és rellevant, ja que és aplicable a tot estat on es refugii l'autor eventual d'un apo-

derament il·lícit d'aeronaus, o si el delicte es comet a bord d'una aeronau arrendada a una persona que tingui en aquest estat la seva oficina principal o la seva residència permanent.

No obstant això, el Principat d'Andorra, en concordança amb la seva particular situació, emet una declaració explicativa en els termes que s'assenyalen a continuació:

"En el moment d'adherir-se a aquest Conveni, el Principat d'Andorra, tot i disposar d'heliport i d'helisuperfícies, no compta amb aeroports o aeròdroms."

S'aprova

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 14 d'abril del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Jacques Chirac
President de la República Francesa
Copríncep d'Andorra

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus

Signat a l'Haia el 16 de desembre de 1970

Els estats part en aquest Conveni,

Considerant que els actes il·lícits d'apoderament o d'exercici del control d'aeronaus en vol comprometen la seguretat de les persones i dels béns, afecten greument el funcionament dels serveis aeris i socaven la confiança dels pobles del món en la seguretat de l'aviació civil;

Considerant que aquests actes són motiu d'una gran preocupació;

Considerant que, amb l'objecte de prevenir aquests actes, és urgent preveure mesures apropiades per castigar-ne els autors;

Han acordat el següent:

Article 1

Comet una infracció penal (en endavant denominada "el delicte") tota persona que a bord d'una aeronau en vol:

- a) il·lícitament, amb violència o amb amenaça de violència, s'apodera o exerceix el control d'aquesta aeronau o intenta cometre algun d'aquests actes,
- b) és còmplice d'una persona que comet o intenta cometre un d'aquests actes.

Article 2

Tot estat contractant es compromet a castigar el delicte amb penes severes.

Article 3

1. Als efectes d'aquest Conveni, es considera que una aeronau està en vol des del moment en què, un cop acabat l'embarcament, s'han tancat totes les portes exteriors fins al moment en què s'obre una d'aquestes portes per al desembarcament. En cas d'atterratge forçós, es considera que continua en vol fins que les autoritats competents es facin responsables de l'aeronau, així com de les persones i dels béns a bord.

2. Aquest Conveni no s'aplica a les aeronaus utilitzades en l'àmbit militar, duaner o de la policia.

3. Aquest Conveni només s'aplica si el lloc d'envol o el lloc d'atterratge efectiu de l'aeronau a bord de la qual es comet el delicte està situat fora del territori de l'estat de matriculació d'aquesta aeronau, tant si es tracta d'una aeronau en vol internacional com d'una aeronau en vol interior.

4. En els casos previstos a l'article 5, aquest Conveni no s'aplica si el lloc d'envol i el lloc d'atterratge efectiu de l'aeronau a bord de la qual es comet el delicte estan situats només dins del territori d'un dels estats esmentats a l'article esmentat.

5. No obstant això, les disposicions dels apartats 3 i 4 d'aquest article, els articles 6, 7, 8 i 10 s'apliquen independent-

ment del lloc d'envol o del lloc d'atterratge efectiu de l'aeronau, si l'autor o el presumpte autor del delicte és trobat en el territori d'un estat altre que l'estat de matriculació de l'aeronau esmentada.

Article 4

1. Tot estat contractant adopta les mesures necessàries per establir la seva competència per tal de conèixer el delicte i qualsevol altre acte de violència contra els passatgers o la tripulació, comesos pel presumpte autor del delicte en relació directa amb el delicte, en els casos següents:

- a) si el delicte es comet a bord d'una aeronau matriculada en aquest estat;
- b) si l'aeronau a bord de la qual es comet el delicte aterra en el seu territori i el presumpte autor del delicte es troba encara a bord;
- c) si el delicte es comet a bord d'una aeronau arrendada sense tripulació a una persona que té la seu principal del negoci o, a manca d'aquesta, la seva residència permanent, en l'estat esmentat.

2. Tot estat contractant adopta també les mesures necessàries per establir la seva competència per tal de conèixer el delicte en el cas que el presumpte autor del delicte es trobi en el seu territori i que aquest estat no l'extradeixi, de conformitat amb l'article 8, a un dels estats esmentats en l'apartat 1 d'aquest article.

3. Aquest Conveni no exclou cap competència penal que s'exerceixi d'acord amb el dret nacional.

Article 5

Els estats contractants que constitueixen organitzacions conjuntes d'explotació del transport aeri o organismes internacionals d'explotació i que exploren aeronaus que són objecte de matriculació conjunta o internacional designen, per a cada aeronau, segons les modalitats apropiades, l'estat que exerceix la competència i que té les atribucions de l'estat de matriculació als efectes d'aquest Conveni. Han de comunicar aquesta designació a l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, la qual n'informa tots els estats part en aquest Conveni.

Article 6

1. Si considera que les circumstàncies ho justifiquen, tot estat contractant en el territori del qual es troba l'autor o el presumpte autor del delicte ha de detenir aquesta persona o adoptar totes les altres mesures necessàries per assegurar la seva presència. La detenció i les altres mesures s'han de dur a terme de conformitat amb la legislació d'aquest estat però només es poden mantenir durant el temps necessari per emprendre l'acció penal o un procediment d'extradició.

2. L'estat esmentat du a terme immediatament una investigació preliminar per tal d'establir els fets.

3. Tota persona detinguda en aplicació de l'apartat 1 d'aquest article, pot posar-se en contacte immediatament amb el representant qualificat més proper de l'estat del qual és nacional. A aquest efecte se li donaran totes les facilitats.

4. Quan un estat té detinguda una persona de conformitat amb les disposicions d'aquest article, avisa immediatament d'aquesta detenció i de les circumstàncies que la justifiquen, l'estat de matriculació de l'aeronau, l'estat esmentat a l'article 4, apartat 1, lletra c), l'estat del qual la persona detinguda és nacional i, si ho considera pertinent, qualsevol altre estat interessat. L'estat que du a terme la investigació preliminar establerta a l'apartat 2 d'aquest article, informa immediatament de les conclusions als estats esmentats i els indica si té la intenció d'exercir la seva competència.

Article 7

L'estat contractant en el territori del qual el presumpte autor del delicte ha estat trobat, si no l'extradeix, sotmet el cas, sense cap excepció i independentment de si el delicte s'ha comès en el seu territori o no, a les seves autoritats competents perquè s'iniciïn les accions penals. Aquestes autoritats prenen la seva decisió en les mateixes condicions que en un cas de delicte de dret comú de caràcter greu segons la legislació de l'estat esmentat.

Article 8

1. El delicte es considera inclòs de ple dret com un cas d'extradició en qualsevol conveni d'extradició existent entre estats contractants. Els estats contrac-

tants es comprometen a incloure aquest delictes com a delictes que implica l'extradició en tot conveni d'extradició que signin entre ells.

2. Si un estat contractant que subordina l'extradició a l'existència d'un conveni rep una demanda d'extradició d'un altre estat contractant amb el qual no està vinculat per un conveni d'extradició, pot prendre l'opció de considerar aquest Conveni com la base jurídica per a l'extradició en relació amb el delictes comès. L'extradició està sotmesa a les altres condicions establertes per la legislació de l'estat requerit.

3. Els estats contractants que no subordinen l'extradició a l'existència d'un conveni, reconeixen el delictes com a un delictes que implica l'extradició entre ells en les condicions establertes per la legislació de l'estat requerit.

4. El delictes es tracta, per a la finalitat d'extradició entre estats contractants, com si s'hagués comès tant en el lloc on es va perpetrar com en el territori dels estats obligats a establir la seva competència en virtut de l'article 4, apartat 1.

Article 9

1. Quan qualsevol dels actes esmentats en l'article 1, lletra a) s'ha produït o està a punt de produir-se, els estats contractants adopten totes les mesures apropiades per tal que el comandant legítim de l'aeronau recobri o mantingui el seu control.

2. En els casos establerts en el paràgraf anterior, tot estat contractant en el territori del qual es troba l'aeronau, els passatgers o la tripulació, facilita als passatgers i a la tripulació la continuació del viatge al més aviat possible, i retorna sense demora l'aeronau i la seva càrrega als seus posseïdors legítims.

Article 10

1. Els estats contractants es presten la cooperació judicial més àmplia possible en tot procés penal relatiu al delictes i als altres actes esmentats en l'article 4. En tots els casos, la llei aplicable per a l'execució d'una demanda de cooperació és la de l'estat requerit.

2. Tanmateix, les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article no afecten les obligacions que es deriven de qualsevol

altre conveni, de caràcter bilateral o multilateral, que reguli o regularà, en tot o en part, l'àmbit de la cooperació judicial en matèria penal.

Article 11

Tot estat contractant comunica, tant aviat com sigui possible, al Consell de l'Organització de l'Aviació Civil Internacional, de conformitat amb la seva legislació nacional, qualsevol informació rellevant que posseeixi en relació amb:

- a) les circumstàncies del delictes;
- b) les mesures preses en aplicació de l'article 9;
- c) les mesures adoptades respecte de l'autor del delictes o el presumpte autor del delictes, i, en particular, el resultat de qualsevol procediment d'extradició o de qualsevol altre procediment judicial.

Article 12

1. Tota controvèrsia entre estats contractants relativa a la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni que no es pugui resoldre per la via de la negociació s'ha de sotmetre a arbitratge, a instància d'un d'aquests estats. Si, transcorreguts sis mesos des de la data de la demanda d'arbitratge, les parts no han arribat a un acord quant a l'organització d'aquest, qualsevol de les parts pot sotmetre la controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia, mitjançant una demanda, de conformitat amb l'Estatut de la Cort.

2. Cada estat pot, en el moment de signar o ratificar aquest Conveni, o d'adherir-s'hi, declarar que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat anterior. Els altres estats contractants no estan obligats per aquestes disposicions respecte de tot estat contractant que hagi formulat aquesta reserva.

3. Tot estat contractant que hagi formulat una reserva de conformitat amb les disposicions de l'apartat anterior pot retirar-la en qualsevol moment, mitjançant una notificació adreçada als governs dipositaris.

Article 13

1. Aquest Conveni està obert el 16 de desembre de 1970, a l'Haia, a la signatu-

ra dels estats que participin a la Conferència internacional de dret aeri celebrada a l'Haia de l'1 al 16 de desembre de 1970 (d'ara endavant denominada "la Conferència de l'Haia"). Després del 31 de desembre de 1970, està obert a la signatura de tots els estats a Washington, Londres i Moscou. Tot estat que no signi aquest Conveni abans de la seva entrada en vigor de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, pot adherir-s'hi en qualsevol moment.

2. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació dels estats signataris. Els instruments de ratificació i els instruments d'adhesió s'han de dipositar en mans dels governs dels Estats Units d'Amèrica, del Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i de la Unió de les Repúbliques Socialistes Soviètiques, que pel present Conveni són designats com a governs dipositaris.

3. Aquest Conveni entra en vigor trenta dies després de la data del dipòsit dels instruments de ratificació de deu estats signataris participants en la Conferència de l'Haia.

4. Per als altres estats, aquest Conveni entra en vigor a la data de l'entrada en vigor de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article, o trenta dies després de la data del dipòsit del seus instruments de ratificació o d'adhesió, si aquesta darrera data és posterior a la primera.

5. Els governs dipositaris han d'informar ràpidament tots els estats que signin aquest Conveni o que s'hi adhereixin, de la data de cada signatura, de la data de dipòsit de cada instrument de ratificació o d'adhesió, de la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni i de qualsevol altra notificació.

6. A partir de l'entrada en vigor, aquest Conveni ha de ser registrat pels governs dipositaris de conformitat amb les disposicions de l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides i de l'article 83 del Conveni sobre l'aviació civil internacional (Chicago, 1944).

Article 14

1. Tot estat contractant pot denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació escrita adreçada als governs dipositaris.

2. La denúncia esdevé efectiva sis mesos després de la data en què els governs dipositaris hagin rebut la notificació.

en testimoni de la qual cosa, els plenipotenciaris sotasignats, degudament autoritzats, han signat aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el setze de desembre de mil nou-cents setanta, en tres exemplars originals, que contenen cadascun quatre textos febaents redactats en anglès, castellà, francès i rus.

Situació del Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, signat a l'Haia el 16 de desembre de 1970

Entrada en vigor: el Conveni va entrar en vigor el 14 d'octubre de 1971

Situació: el 21 de gener del 2004, 177 estats part

Aquesta llista es basa en la informació rebuda dels dipositaris, els governs de Rússia, el Regne Unit i els Estats Units.

Estats	Data de la signatura	Data del dipòsit de l'instrument de ratificació, d'adhesió o de successió
Afganistan	16 desembre 1970	29 agost 1979
Albània		21 octubre 1997
Alemanya (10)	16 desembre 1970	11 octubre 1974
Algèria (1)		6 octubre 1995
Angola		12 març 1998
Antiga República Iugoslava de Macedònia (22)		7 gener 1998
Antigua i Barbuda		22 juliol 1985
Aràbia Saudita (3) (18)		14 juny 1974
Argentina (2)	16 desembre 1970	11 setembre 1972
Armènia		10 setembre 2002
Austràlia	15 juny 1971	9 novembre 1972
Àustria	28 abril 1971	11 febrer 1974
Azerbaitjan		3 març 2000
Bahames		13 agost 1976
Bahrain (3)		20 febrer 1984
Bangladesh		28 juny 1978
Barbados	16 desembre 1970	2 abril 1973
Bèlgica	16 desembre 1970	24 agost 1973
Belize		10 juny 1998
Benín	5 maig 1971	13 març 1972
Bhutan		28 desembre 1988
Bielorússia (3)	16 desembre 1970	30 desembre 1971
Bolívia		18 juliol 1979
Bòsnia i Hercegovina (4)		15 agost 1994
Botswana		28 desembre 1978
Brasil (3)	16 desembre 1970	14 gener 1972

Brunei Darussalam		16 abril 1986
Bulgària (5)	16 desembre 1970	19 maig 1971
Burkina Faso		19 octubre 1987
Burundi	17 febrer 1971	
Cambotja	16 desembre 1970	8 novembre 1996
Camerun		14 abril 1988
Canadà	16 desembre 1970	20 juny 1972
Cap Verd		20 octubre 1977
Colòmbia	16 desembre 1970	3 juliol 1973
Comores		1 agost 1991
Congo		24 novembre 1989
Costa d'Ivori (3)		9 gener 1973
Costa Rica	16 desembre 1970	9 juliol 1971
Croàcia (7)		8 juny 1993
Cuba (3)		27 novembre 2001
Dinamarca (9)	16 desembre 1970	17 octubre 1972
Djibouti		24 novembre 1992
Egipte (3)		28 febrer 1975
El Salvador	16 desembre 1970	16 gener 1973
Equador	19 març 1971	14 juny 1971
Eslovàquia (19)		13 desembre 1995
Eslovènia (20)		27 maig 1992
Espanya	16 març 1971	30 octubre 1972
Estats Units d'Amèrica	16 desembre 1970	14 setembre 1971
Estònia		22 desembre 1993
Etiòpia	16 desembre 1970	26 març 1979
Fiji	5 octubre 1971	27 juliol 1972
Filipines	16 desembre 1970	26 març 1973
Finlàndia	8 gener 1971	15 desembre 1971
França	16 desembre 1970	18 setembre 1972
Gabon	16 desembre 1970	14 juliol 1971
Gàmbia	18 maig 1971	28 novembre 1978
Geòrgia		20 abril 1994
Ghana	16 desembre 1970	12 desembre 1973
Grècia	16 desembre 1970	20 setembre 1973
Grenada		10 agost 1978
Guatemala (3)	16 desembre 1970	16 maig 1979
Guinea		2 maig 1984
Guinea Bissau		20 agost 1976
Guinea Equatorial	4 juny 1971	2 gener 1991
Guyana		21 desembre 1972
Haití		9 maig 1984
Hondures		13 abril 1987
Hongria (11)	16 desembre 1970	13 agost 1971
Iemen		29 setembre 1986
Illes Marshall		31 maig 1989
Índia (3)	14 juliol 1971	12 novembre 1982
Indonèsia (3)	16 desembre 1970	27 agost 1976
Iran (República Islàmica d')	16 desembre 1970	25 gener 1972
Iraq	22 febrer 1971	3 desembre 1971
Irlanda		24 novembre 1975
Islàndia		29 juny 1973
Israel	16 desembre 1970	16 agost 1971
Itàlia	16 desembre 1970	19 febrer 1974
Jamaica	16 desembre 1970	15 setembre 1983
Japó	16 de setembre 1970	19 abril 1971
Jordània	9 juny 1971	18 novembre 1971
Kazakhstan		4 abril 1995
Kenya		11 gener 1977
Kirguizistan		25 febrer 2000
Kuwait (12)	21 juliol 1971	25 maig 1979
Lesotho		27 juliol 1978
Letònia		23 octubre 1998
Liban		10 agost 1973

Libèria		1 febrer 1982
Líbia (13)		4 octubre 1978
Liechtenstein	24 agost 1971	23 febrer 2001
Lituània		4 desembre 1996
Luxemburg	16 desembre 1970	22 novembre 1978
Madagascar		18 novembre 1986
Malàisia	16 desembre 1970	4 maig 1985
Malawi (3)		21 desembre 1972
Maldives		1 setembre 1987
Mali		29 setembre 1971
Malta		14 juny 1991
Marroc (14)		24 octubre 1975
Maurici		25 abril 1983
Mauritània		1 novembre 1978
Mèxic	16 desembre 1970	19 juliol 1972
Moçambic (3)		16 gener 2003
Mònaco		3 juny 1983
Mongòlia	18 gener 1971	8 octubre 1971
Myanmar		22 maig 1996
Nauru		17 maig 1984
Nepal		11 gener 1979
Nicaragua		6 novembre 1973
Níger	19 febrer 1971	15 octubre 1971
Nigèria		3 juliol 1973
Noruega	9 març 1971	23 agost 1971
Nova Zelanda	15 setembre 1971	12 febrer 1974
Oman (3) (16)		2 febrer 1977
Països Baixos (15)	16 desembre 1970	27 agost 1973
Pakistan	12 agost 1971	28 novembre 1973
Palau		3 agost 1995
Panamà	16 desembre 1970	10 març 1972
Papua Nova Guinea (3)		15 desembre 1975
Paraguai	30 juliol 1971	4 febrer 1972
Perú (3)		28 abril 1978
Polònia (3) (28)	16 desembre 1970	21 març 1972
Portugal (25) (26)	16 desembre 1970	27 novembre 1972
Qatar (3)		26 agost 1981
Regne Unit de la Gran Bretanya i Irlanda del Nord (24)	16 desembre 1970	22 desembre 1971
República Àrab de Síria (3)		10 juliol 1980
República Centreafricana		1 juliol 1991
República de Corea (17)		18 gener 1973
República de Moldàvia		21 maig 1997
República Democràtica del Congo		6 juliol 1977
República Democràtica Popular de Laos	16 febrer 1971	6 abril 1989
República Dominicana	29 juny 1971	22 juny 1978
República Popular Democràtica de Corea		28 abril 1983
República Txeca (8)		14 novembre 1994
República Unida de Tanzània		9 agost 1983
Romania (3)	13 octubre 1971	10 juliol 1972
Rússia (3)	16 desembre 1970	24 setembre 1971
Rwanda	16 desembre 1970	3 novembre 1987
Saint Lucia		8 novembre 1983
Saint Vincent i les Grenadines		29 novembre 1991
Samoa		9 juliol 1998
Senegal	10 maig 1971	3 febrer 1978
Sèrbia i Montenegro (27)		23 juliol 2001
Seychelles		29 desembre 1978
Sierra Leone	19 juliol 1971	13 novembre 1974
Singapur	8 setembre 1971	12 abril 1978
Sri Lanka		30 maig 1978

Sud-àfrica (3)	16 desembre 1970	30 maig 1972
Sudan		18 gener 1979
Suècia	16 desembre 1970	7 juliol 1971
Suïssa	16 desembre 1970	14 setembre 1971
Surinam (21)		27 octubre 1978
Swazilàndia		27 desembre 1999
Tadjikistan		29 febrer 1996
Tailàndia	16 desembre 1970	16 maig 1978
Togo		9 febrer 1979
Tonga		21 febrer 1977
Trinitat i Tobago	16 desembre 1970	31 gener 1972
Tunísia (3)		16 novembre 1981
Turkmenistan		25 maig 1999
Turquia	16 desembre 1970	17 abril 1973
Txad	27 setembre 1971	12 juliol 1972
Ucraïna (3)	16 desembre 1970	21 febrer 1972
Uganda		27 març 1972
Unió dels Emirats Àrabs (23)		10 abril 1981
Uruguai		12 gener 1977
Uzbekistan		7 febrer 1994
Vanuatu		22 febrer 1989
Veneçuela	16 desembre 1970	7 juliol 1983
Vietnam (3)		17 setembre 1979
Xile	4 juny 1971	2 febrer 1972
Xina (3) (6) (29)		10 setembre 1980
Xipre		5 juliol 1972
Zàmbia		3 març 1987
Zimbabwe		6 febrer 1989

(1) Reserva: "La República Democràtica Popular d'Algèria no es considera vinculada per les disposicions dels articles 24.1, 12.1 i 14.1 respectivament dels Convenis de Tòquio, l'Haia i Montreal, que preveuen la submissió obligatòria de tota controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia. La República Democràtica Popular d'Algèria declara que en cada cas cal demanar l'acord previ de totes les parts implicades per tal de sotmetre una controvèrsia a la Cort Internacional de Justícia".

(2) L'instrument de ratificació d'Argentina conté una declaració que, traduïda, diu així: "L'aplicació d'aquest Conveni als territoris la sobirania dels quals pot ser objecte de controvèrsia entre dos o més estats, siguin o no part en el Conveni, no es pot interpretar com a alteració o renúncia de la posició que cadascun defensa fins el moment actual."

(3) Reserva formulada relativa a l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni.

(4) El Govern de Bòsnia i Hercegovina va dipositar un instrument de successió al Govern dels Estats Units el 15 d'agost de 1994, amb efecte a partir del 6 de març de 1992.

(5) El 9 de maig de 1994, el Govern de Bulgària va dipositar una nota al Govern dels Estats Units segons la qual aquest Govern retira la reserva feta en el moment de la ratificació respecte de l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni. La retirada de la reserva va tenir efecte el 9 de maig de 1994.

(6) L'instrument d'adhesió del Govern de la República Popular de la Xina conté la declaració següent: "El Govern xinès declara il·legal, nul·la i sense efecte la signatura i la ratificació d'aquest Conveni per les autoritats de Taiwan en nom de la Xina."

(7) El Govern de Croàcia va dipositar un instrument de successió del Conveni al Govern dels Estats Units el 8 de juny de 1993.

(8) El Govern de la República Txeca va dipositar un instrument de successió del Conveni al Govern de la Federació Russa el 14 de novembre de 1994, amb efecte a partir de l'1 de gener de 1993.

(9) Fins a una decisió posterior, el Conveni no s'aplicarà a les Illes Fèroe ni a Groenlàndia.

Nota: El Govern del Regne Unit va rebre una notificació del Govern del Regne de Dinamarca segons la qual aquest últim retira, amb efecte a partir de l'1 de juny de 1980, la reserva feta en el moment de la ratificació que deia que aquest Conveni no s'aplicava a Groenlàndia.

(10) La República Democràtica Alemanya, que va ratificar el Conveni el 3 de juny de 1971, va unir-se a la República Federal d'Alemanya el 3 d'octubre de 1990.

(11) El 10 de gener de 1990, el Govern d'Hongria va dipositar instruments al Govern del Regne Unit i al Govern dels Estats Units mitjançant els quals retirava la reserva feta en el moment de la ratificació respecte de l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni. La retirada de la reserva va tenir efecte el 10 de gener de 1990.

(12) La ratificació de Kuwait anava acompanyada d'una declaració interpretativa que afirmava que la ratificació del Conveni no significava de cap manera el reconeixement d'Israel per part de l'estat de Kuwait. A més, no

se'n derivaran relacions convencionals entre l'estat de Kuwait i Israel.

(13) L'instrument d'adhesió que Líbia va dipositar conté una clàusula de no reconeixement d'Israel.

(14) "En cas de controvèrsia, els recursos s'han de sotmetre a la Cort Internacional de Justícia sobre la base del consentiment unànime de totes les parts implicades".

(15) El Conveni no pot entrar en vigor per a les Antilles Neerlandeses fins a trenta dies després de la data en què el Govern del Regne dels Països Baixos hagi notificat als estats dipositaris que s'han pres les mesures necessàries perquè les disposicions del Conveni tinguin efecte a les Antilles Neerlandeses.

Nota 1: L'11 de juny de 1974, el Govern del Regne dels Països Baixos va dipositar una declaració al Govern dels Estats Units on afirmava que, mentrestant, s'havien pres les mesures necessàries per aplicar les disposicions del Conveni a les Antilles Neerlandeses i, per tant, el Conveni entrava en vigor per a les Antilles Neerlandeses el trentè dia a partir de la data de dipòsit d'aquesta declaració.

Nota 2: Mitjançant una nota del 9 de gener de 1986 el Govern del Regne dels Països Baixos informava el Govern dels Estats Units que a partir de l'1 de gener de 1986 el Conveni s'aplica a les Antilles Neerlandeses (sense Aruba) i a Aruba.

(16) L'adhesió del Govern del Sultanat d'Oman a aquest Conveni no implica de cap manera un reconeixement d'Israel en general o en el context d'aquest Conveni, ni es pot interpretar com a tal.

(17) L'adhesió del Govern de la República de Corea a aquest Conveni no implica, de cap manera, el reconeixement d'un territori o règim que no ha estat reconegut pel Govern de la República de Corea com a estat o govern.

(18) L'aprovació d'Aràbia Saudita no implica un reconeixement d'Israel en general o en el context d'aquest Conveni, ni es pot interpretar com a tal.

(19) El Govern d'Eslovàquia va dipositar l'instrument de successió al Conveni, al Govern dels Estats Units el 13 de desembre de 1995, amb efecte a partir de l'1 de gener de 1993.

(20) El Govern d'Eslovènia va dipositar l'instrument de successió al Conveni, al Govern del Regne Unit el 27 de maig de 1992.

(21) Surinam va dipositar el 27 d'octubre de 1978 una notificació de successió del Conveni al Govern dels Estats Units, atesa l'extensió del Conveni que el Regne dels Països Baixos havia fet a Surinam abans d'assolir la independència. La República de Surinam va assolir la independència el 25 de novembre de 1975.

(22) El Govern de l'Antiga República Iugoslava de Macedònia va dipositar l'instrument de successió al Conveni al Govern dels Estats Units el 7 de novembre de 1998, amb efecte a partir del 17 de novembre de 1991.

(23) "En acceptar el Conveni esmentat, el Govern de la Unió dels Emirats Àrabs considera que l'acceptació d'aquest Conveni no implica de cap manera el reconeixement d'Israel, ni l'obliga a aplicar les disposicions del Conveni respecte del país esmentat".

(24) El Conveni es ratifica "respecte del Regne Unit de Gran Bretanya i d'Irlanda del Nord i els territoris sota la sobirania territorial del Regne Unit, com també del protectorat britànic de les illes Salomon".

(25) Mitjançant una nota del 9 d'agost de 1999, el Govern del Regne Unit va notificar a l'Organització de l'Aviació Civil Internacional que el Govern de Portugal estenia l'aplicació del Conveni al territori de Macau amb efecte del 19 de juliol de 1999.

(26) Mitjançant una nota del 27 d'octubre de 1999, el Govern de Portugal va notificar al Govern del Regne Unit el següent:

"De conformitat amb la Declaració conjunta del Govern de la República Portuguesa i del Govern de la República Popular de la Xina sobre la qüestió de Macau, signada el 13 d'abril de 1987, la República Portuguesa continuarà tenint la responsabilitat interna-

cional de Macau fins al 19 de desembre de 1999 i a partir del 20 de desembre de 1999 la República Popular de la Xina reprendrà l'exercici de la sobirania sobre Macau.

A partir del 20 de desembre de 1999, la República Portuguesa cessarà de ser responsable dels drets i obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a Macau”.

(27) El 4 de febrer del 2003, la República Federal de Iugoslàvia esdevé Sèrbia i Montenegro.

Mitjançant una nota del 17 de juliol del 2001, dipositada el 23 de juliol del 2001 al Govern del Regne Unit, el Govern de la República Federal de Iugoslàvia es va declarar vinculat, com a estat successor de la República Federal Socialista de Iugoslàvia, per les disposicions, inter alia, d'aquest Conveni, amb efecte a partir del 27 d'abril de 1992, la data de la successió estatal. (L'antiga República Federal Socialista de Iugoslàvia havia signat el Conveni el 16 de desembre de 1970 i l'havia ratificat el 2 d'octubre de 1972.)

(28) El 23 de juny de 1997, Polònia va dipositar al Govern dels Estats Units una notificació de retirada de la reserva feta d'acord amb l'apartat 1 de l'article 12 (vegeu la nota 3).

(29) Mitjançant una nota del 29 de novembre de 1999, el Govern de la República Popular de la Xina va informar el Govern dels Estats Units del següent:

“El Conveni [...] respecte del qual el Govern de la República Popular de la Xina va dipositar un instrument d'adhesió el 10 de setembre de 1980, s'aplicarà a la Regió administrativa especial de Macau a partir del 20 de desembre de 1999. El Govern de la República Popular de la Xina també desitja fer la declaració següent: La reserva feta pel Govern de la República Popular de la Xina a l'apartat 1 de l'article 12 del Conveni també s'aplicarà a la Regió administrativa especial de Macau.

El Govern de la República Popular de la Xina assumeix la responsabilitat dels drets i les obligacions internacionals que es deriven de l'aplicació del Conveni a la Regió administrativa especial de Macau”.

Declaració del Principat d'Andorra relativa al Conveni per a la repressió de l'apoderament il·lícit d'aeronaus, fet a l'Haia el 16 de desembre de 1970

“En el moment d'adherir-se a aquest Conveni, el Principat d'Andorra, tot i disposar d'heliport i d'helisuperfícies, no compta amb aeroports o aeròdroms.”

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 14 d'abril del 2004 ha aprovat la següent:

Proposta d'aprovació de l'adhesió al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997

Tenint en compte que en els darrers anys la comunitat internacional ha pres consciència de l'amenaça que representa per a la seguretat mundial el fenomen del terrorisme internacional, l'Organització de les Nacions Unides i alguns dels seus organismes especialitzats han anat elaborant un seguit de convenis internacionals que tenen com a objectiu la lluita contra manifestacions específiques del fenomen terrorista.

Arran dels atemptats terroristes que es produïren l'11 de setembre del 2001, el Consell de Seguretat de les Nacions Unides va adoptar, el 29 de setembre del 2001, la Resolució 1373 (2001). Aquesta Resolució insta els estats membres a cooperar entre ells i a adoptar els diversos convenis i els protocols internacionals relatius al terrorisme.

En aquest sentit, les Nacions Unides va establir una llista en què s'enumeraven 12 convenis internacionals, entre els quals es troba el Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes

amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

El Conveni penalitza la comissió, en qualsevol grau de participació, de les activitats de lliurament, col·locació, llançament o detonació d'un artefacte explosiu contra un lloc, instal·lació o transport d'ús públic, amb el propòsit de causar morts o lesions greus o de provocar una destrucció significativa d'un lloc o d'una instal·lació. A més, estableix la competència judicial dels estats implicats i insta aquests estats a jutjar i castigar els acusats o, quan això no sigui possible, extraditar-los al país amb jurisdicció que així ho sol·liciti. En aquest sentit, el Conveni disposa que no s'han de considerar com a delictes polítics, a efectes d'extradició o de cooperació judicial, els atemptats terroristes amb explosius.

Adherint-se a aquest Conveni, Andorra se suma al centenar de països membres de les Nacions Unides que ja en són part, fa palès el seu compromís en la lluita contra aquest tipus d'atac terrorista i evita la possibilitat d'esdevenir un territori d'empara.

Tenint en compte l'exposat,

S'aprova

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni internacional per a la repressió dels atemptats terroristes amb explosius, fet a Nova York el 15 de desembre de 1997.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 14 d'abril del 2004

Francesc Areny Casal
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell

Copríncep d'Andorra

Jacques Chirac
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra